

var tagen i Amdsraadet om, at Veien skulde aflægges, og derfor forsøgte inden et Aar, efterat Beskjendtgjørelsen var steet, at gjøre sit Aar gjældende ved Domsstolene, i hvilket Tilfælde Retten til at gjøre Indsigelse efter Lovforslaget vilde være præscriberet. For at imødegaae denne Frygt har Udvalget forandret det derhen, at Rettigheden til at gjøre Indsigelse og paatale Sagen ved Domsstolene først præscriberes et Aar efter at Vedkommende beviislig er kommen til Kundskab om Amdsraadets Beslutning.

Jeg skal nu gaae over til at omtale Forslagene under Nr. 17, 20, 31 og 34, hvilke Forslag alle høre sammen, idet de nemlig gaae ud paa at foretage en Ændring i Udkastet, som formenes at være betinget af Kjøbstadcommunalloven, og som navnlig tilsigter at flyde Amtmanden ud fra den Plads, som han efter Udkastet, saaledes som det er forelagt og vedtaget ved 2den Behandling, skulde have med Hensyn til Opsynet med Kjøbstadveiene. Efter Udkastet, baade som det er forelagt, og som det er vedtaget ved 2den Behandling, er det nemlig saa, at Amtmanden skulde føre Opsynet med Bestyrelsen af de Biveie, der høre under en Kjøbstad, og Amdsraadet have Opsyn med dem, der høre under Landet. — Forslagene under Nr. 17, 20 o. s. v. gaae nu ud paa at forandre dette Forhold, at fjerne Amtmanden fra denne Plads og derimod at indsette Borgermesteren som den, der skal føre Tilsyn med Communalbestyrelsens Bestyrelse af Kjøbstadveiene, saaledes at Borgermesteren i Tilfælde af, at Communalbestyrelsen ikke vilde gaae ind paa hans Formening om, at en Bivei burde f. Ex. grundforbedres, eller hvad det nu kunde være, skulde gjøre Indberetning til Indenrigsministeren, der da skulde tage Bestemmelse i Sagen. Udvalget har ikke troet at kunne gaae ind paa dette. Man kan vel erkjende, at Ændringsforslagene maastee bringe Udkastet i nøjere Overensstemmelse med Kjøbstadcommunalloven, som den er bleven vedtagen her ved 2den Behandling, men man har dog desuagtet meent ikke her at kunne gaae ind derpaa. Grunden dertil er nærmest den, at man har antaget, at, om end den Ordning, som Kjøbstadcommunalloven saaledes indfører, paa andre Punk-

ter maatte vise sig at være rigtig og hensigtsmæssig, saa kunde den dog paa dette Punkt, med Hensyn til Veivæsenet, ingenlunde ansees for praktisk og hensigtsmæssig. Lad os nemlig tænke os Forholdet, hvorledes det bliver efter de Herrers Forslag. Forholdet bliver dette: Borgermesteren, som efter Kjøbstadcommunalloven skal være Medlem af Communalbestyrelsen, maastee Formand, maastee kun et underordnet Medlem, har under Forhandlingerne der insisteret paa, at en Vei skulde omlægges eller grundforbedres; han er bleven overstemt der af Raadets andre Medlemmer; nu træder han pludselig op og siger: Jeg er Statens Tilsynsmand, som saadan forlanger jeg, at I skulde gjøre Veien istand, og da nu de Andre af den Grund ikke forandre deres Anskuelse, saa gjør han Indberetning til Indenrigsministeren. Nu er Spørgsmaalet: Hvad skal Indenrigsministeren gjøre? Fra Communalbestyrelsens Majoritet foreligger der en Erklæring om, at der ikke skal gjøres Noget ved Veien, medens Borgermesteren siger: Jo, der skal gjøres Noget ved Veien; den trænger dertil. Indenrigsministeren forekommer mig da at være i en meget mislig Stilling; selv reise hen og see paa Veien, kan han dog ikke, og at lade Undersøgelsen anstille af Overinspektoren, eller hvad det nu bliver for Mænd, der ville komme til at føre Overopsynet med Veivæsenet, kan han heller ikke; thi, kunne de overkomme Amdsveiene, saa vil dette være det Høieste, der kan være Tale om; Udvalget troer ikke, at de ville kunne overkomme Andet end de egentlige Hovedlandeveie; men, at føre Tilsyn ogsaa med Biveiene, vil vistnok være umuligt for dem. Der er altsaa aabenbart ikke Andet for Indenrigsministeren i saadanne Tilfælde at gjøre, end at skrive til Amtmanden og udbede sig „Hr. Kammerherrens behagelige Yttringer“ over Sagen, og naar saa Amtmanden afgiver Erklæring i den ene eller anden Retning, saa vil Indenrigsministeren aabenbart være nødt til at følge den; det er og bliver altsaa Amtmanden, der bliver den Afgjørende, og Forskjellen er da kun den, at man igjennem en Række af Omsvøb er kommen til det samme Resultat, som man ellers uden Omsvøb vilde være kommen til. Dertil kommer endnu en